Hasan Erdem

BALKAN ŞAHİNİ

-Tarihî Macera Romanı-

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1045
EDEBÎ ESERLER: 425

T.C.
KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI
16267

ISBN 978-605-155-118-0

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12
Ankara irtibat bürosu:
Yüksel Caddesi 32/4 Kızılay - Ankara
Tel: (0312) 431 96 49
İnternet: www.otuken.com.tr
E-posta: otuken@otuken.com.tr

Kapak Tasarımı: Zafer Yılmaz
Dizgi - Tertip: Ötüken
Kapak Baskısı: Yeditepe Ofset
Baskı: Yaylacık Matbaası (0212)6125860
Maltepe mah. Litros yolu Fatih Sanayi Sitesi No: 12/197-203
Topkapı-Zeytinburnu
Cilt: Yedigün Mücellithanesi
İstanbul-Mart 2014

Hasan Erdem; 1961 yılında Tekirdağ ili Hayrabolu ilçesi Kutlugün köyünde doğdu. İlkokul, ortaokul ve liseyi Eskişehir'de okudu. Askerden geldikten sonra Bursa'da otomotiv sektöründe üretim yapan bir firmada 25 yıl güvenlik şefi olarak çalıştı ve 2008 yılında emekli oldu. Bursa'da yaşıyor.

Emekli olduktan sonra çocukluk hayalini gerçekleştirmek için yıllardır okuyucusu olduğu tarihî romancılığa yöneldi. Temmuz 2009'da ilk tarihî macera romanı *Şar Dağı'nın Kurtları* yayınlandı. İkinci romanı *Argos Kalesi* Temmuz 2010'da yayınlandı. Üçüncü romanı *Kızıl Atın Süvarisi* 2012'de yayınlandı.

Koyun Güden Kurdu Görür
(Türk Atasözü)

İzladi Derbendi
1443 yılı Aralık ayı

Yorulmak nedir bilmeyen görkemli atını çatlatırcasına koşturan Sultan Murad, yüksek dağların çevrelediği ürkütücü beyazlığın ortasında kurulan binlerce çadırın arasına doludizgin girdi. Çadırların arasından geçip otağının kurulduğu tatlı eğimli tepenin sırtına çıkınca atını durdurdu. Ağzından ve burun deliklerinden buharlar çıkan yağız atından yere inmeden önce üzengilerin üstünde doğrulup her şeyi gören gözleriyle ordugâhını taradı.

Hava kararmak üzereydi. Dağlardan tepelerden esen soğuk rüzgâr, çadır denizinin üstünde dalgalanan bayrakları ve sancakları sağa sola savuruyordu. Ordugâhın düzen ve disiplin içinde geceye hazırlandığını gören Sultan Murad gördüklerinden memnun kalmışçasına belli belirsiz gülümsedikten sonra sağrısı terli atının gümüş kakmalı eyerinden kayarcasına yere indi. Günlerdir at sürmekten son derece bitkin düşmüştü. Yumuşak deriden yapılmış çizmelerinin altında gıcırdayan karla kaplı arazide bir kaç saat önce alelacele kurulan otağında dinlenmek yerine, derhal savaş meclisinin toplanmasını emretti.

Macarlarla birlikte hareket eden Karamanoğlu İbrahim Bey'in Anadolu'da başlattığı isyanı büyük bir ordu ile bastıran ve İbrahim Bey ile acele bir antlaşma yaparak Edirne üzerinden Balkanlara geçen Sultan Murad, düşünceli bakışlarıyla otağında toplanan yorgun komutanlarının yüzlerini tek tek süzdü. Bir süre sessiz kalan ve derin bir iç çektikten sonra geniş göğsünde kabaran öfkeyi zorlukla bastıran Sultan Murad, yorgun başını dikleştirdi ve sert bir ses tonuyla konuşmaya başladı.

- Sizlerin de bildiği gibi Hermanştad'da iki ateş arasında kalan Mezid Bey yenildi ve oğluyla birlikte şehit düştü. Macarlara esir düşen askerlerimiz zafer dolayısıyla düzenlenen şölen sırasında korkunç işkencelerden geçirildikten sonra vahşice katledildiler. Kan ve katliamdan büyük keyif alan kana susamış Hunyadi Yanoş, müttefikleri Karamanoğlu İbrahim Bey'in Anadolu'da başlattığı isyanla uğraşmamızı fırsat bilerek ilerledi ve Eflak'a girdi. Tuna'nın iki kıyısında bulunan yerleşim alanlarını yakıp yıktıktan sonra geri çekildi. Er meydanını boş bulduğu için Balkanları kan ve ateş içinde bırakan Hunyadi Yanoş'un yaptığı katliamların öcünü alsın diye Rumeli Beylerbeyi Kula Şahin Paşa'yı görevlendirdim. Fakat Şahin Paşa, tecrübeli akıncı beylerinin tavsiyelerini dinlemediği için Vazağ'da büyük bir bozguna uğradı. Kesin bir yenilgiye uğrayan Kula Şahin Paşa savaş alanından kaçmak zorunda kaldı ve Tuna'yı geçip canını kurtardı. Devlet yerine kuşluk canını düşünen Şahin Paşa'yı hiç tereddüt etmeden derhal görevinden aldım. Hermanştad ve Vazağ'da kazandığı sözde zaferlerle Avrupa'da adını duyuran ve ünü arttıkça şımaran, Erdel beyi iken Macaristan kralının naibi yapılan Hunyadi'nin Avrupa'daki artan şöhretinden çok etkilenen Papa Öjen, Hıristiyan milletlerini kışkırttı ve Hunyadi'nin komutasında büyük bir Haçlı ordusu toparlamayı başardı. Haçlılar, Tuna'yı geçerek Niş ve Sofya'yı ele geçirdikten sonra

durmayıp ilerlediler. Haçlılarla beraber hareket eden Bulgarlar, Haçlı ordusuna birçok süvari kattıkları gibi, yiyecek tedariki için de yardımcı oldular. Sınırlarımızı aşan ve topraklarımızı çiğneme cüretini gösteren Haçlıları, Morava nehri kenarında durdurmaya çalışan Kasım Paşa da yenilgiye uğradı. Bu savaşta dört bin tutsak ve iki bin şehit verdik. Biz geri çekilirken Haçlılar güneye indiler ve Balkan geçitlerine dayandılar. Üst üste gelen bu yenilgileri unutturmak, felaketler dizisine bir son vermek, şehitlerimizin intikamını almak ve Haçlı ordusunun Edirne'ye kadar ilerlemesine engel olmak için tedbir nedir? Ne olmalıdır? Sizlerin fikirlerini öğrenmek istiyorum.

Daha on yedi yaşında Osmanlı tahtına çıkan ve yirmi iki yıldır devletini genişletip büyütmek için durmadan çabalayan otuz dokuz yaşındaki Sultan Murad, sıkıntıyla oturduğu tahttan ayağa kalktı. Ellerini arkasında kilitledikten sonra utançla boyunlarını bükmüş komutanlarının önünde ileri geri birkaç adım attı ve Kula Şahin Paşa'nın yerine Rumeli Beylerbeyi atanan Kasım Paşa'nın karşısında durdu. Kasım Paşa karşısında dikilen uzun boylu, beyaz tenli, son derece çekici yüz hatlarına sahip otuz dokuz yaşındaki Sultan Murad'ın yay kaşlarının altında şimşekler çakan delici bakışlarından kurtulmak için gözlerini yere indirdi.

- Sultanım; sizin yokluğunuzda Haçlıları Karaboğazı geçidinde durdurduk. Geçidi aşamayacaklarını anlayınca Trayan geçidine yöneldiler; fakat burasını da kaya parçaları ve sel suları ile kapattığımız için geçemediler. Haçlılar zorlu bir yolculuktan sonra İzladi derbendine ulaşmayı ve geçidi aşmayı başardılar, ama karla kaplı Balkan dağlarını geçmeye uğraşırken bir hayli de yoruldular. Fikrimi sorarsanız Haçlıların dinlenmesine fırsat vermeden hemen saldırıya geçilmesini teklif ediyorum.

Ardı ardına gelen yenilgiler yüzünden içinde fırtınalar kopan Sultan Murad, Kasım Paşa'ya cevap vermeden alevler saçan bakışlarını akıncı komutanı, Mora sancakbeyi Turahan Bey'e çevirdi. Turahan Bey boğazını temizledikten sonra çatlak bir sesle konuşmaya başladı.

- Sultanım, Hermanştad kalesi önünde yirmi bin akıncı şehit düştü. Vazağ'da ve Morava'da yapılan savaşlarda pek çok şehit ve esir verdik. Haçlılar kolayca elde ettikleri zaferlerin sarhoşluğu içindeler ve moralleri yerinde. Aylardır durmadan dinlenmeden savaşan bizim askerlerimiz ise yorgun, yılgın ve bezgin durumdalar. İzladi derbendinin önünden çekilelim. Bizi takip etmek isterken şiddetli kış şartlarından bir hayli yıpranacak ve yorgun düşecek olan Haçlı ordusuna karşı daha uygun bir yerde hazırlıklarımızı tamamladıktan sonra saldırıya geçelim.

Turahan Bey sözlerini bitirip susunca Evrenuzoğlu İsa Bey söze girdi.

- Sultanım, ne ileri atılalım, ne de geri çekilelim. Müdafaada kalalım ve yerimizi koruyalım.

Yerine geçip oturan Sultan Murad, yay kaşlarını çatıp kısa bir an düşündükten sonra "İsa Bey'in tavsiyesine uyacak, savunmada kalacak ve Haçlı ordusunun saldırıya geçmesini bekleyeceğiz. Hazırlıklarınızı ona göre yapasınız." dedi.

*
* *

Turahan Bey, savaş meclisi dağıldıktan sonra Sultan Murad'ın otağından dışarıya çıktığında İzladi derbendi önünde kurulan binlerce çadır, lapa lapa yağan kardan tipiden görünmez olmuş, yol iz kalmamıştı. Dinmek nedir bilmeyen kar fırtınası adeta yeryüzüyle gökyüzünü birleş-

tirmiş, görüş mesafesini bir metrenin de altına düşürmüştü. Otağın dışında nöbet tutan keçe başlıklı yeniçeriler dondurucu soğuktan korunmak için kürk pelerinlerine sıkıca sarınmışlardı.

Otağ'dan en son çıkan Turahan Bey, lapa lapa yağan kara aldırmadan çadırın dışında kendisini bekleyen Yörgüç Bey'i görünce olduğu yerde çakılıp kaldı. Bir süre kardan adama dönüşmüş delikanlıya şaşkınlıkla bakan Turahan Bey kendisini çabuk toparladı ve "Hoş geldin oğul!" dedi.

Yüzü soğuktan kızarmış, börkü ve dizlerine kadar uzanan uzun kollu yün kaftanı karla kaplı Yörgüç Bey'in ayakta dikilmekten kaslarına kramp girmişti. Yörgüç Bey, nefesi havada buharlaşan Turahan Bey'in seslenmesiyle uykudan uyanırcasına silkindi ve çizmelerinin altındaki kaygan zeminde çevik adımlarla ilerledi. Eğilip Turahan Bey'in elini saygıyla öptü. Turahan Bey, kara yağız genç irisi delikanlının kızarmış gözlerine kısa bir an baktıktan sonra kollarını iki yana açarak uzun boylu, sağlam gövdeli delikanlıya sıkıca sarıldı.

Turahan Bey'e sarılıp kalan Yörgüç Bey'in acıyla bükülmüş dudakları aralandı.

- Beyim, bu gün sultanımızla birlikte Anadolu'dan döndüm ve babam Kutlu Bey ile ağabeyim Tur Ali Bey'in Morava'da şehit düştüğünü öğrendim.

Geniş omuzları çökmüş iriyarı delikanlıya bakıp kalan Turahan Bey birkaç defa yutkundu. Hiç beklemediği bir anda Yörgüç Bey ile karşılaştığı için söze nereden başlayacağını bilemiyor, doğru kelimeleri seçmekte zorlanıyordu.

- Başın sağ olsun yiğidim; Yiğit babana ve ağana ölümlerin en şereflisi nasip oldu. Morava'da kahraman baban ve civanmert ağanın dışında yeri doldurulamaz pek çok

değerli akıncı beyi daha şehit düştü. Çok… çok üzgünüm oğul. Sen babanı ve ağanı, ben ise kırk yıllık yoldaşımı kaybettim.

Dişlerini öfkeyle gıcırdatan Turahan Bey, göz pınarları nemlenmiş delikanlının koluna girdikten sonra yerlerdeki kar birikintilerini ezerek yavaş adımlarla çadırların arasından geçip kendi çadırına doğru yürümeye başladı. Çadırların arasında ısınmak için yakılan ateşlerin dumanları, hafif bir sis bulutu gibi ordugâhın üstünde asılı duruyordu.

- Oğul, kötü yaralandığı halde vuruşmayı bırakmayan babanın ve onu korumaya çalışırken şehit düşen ağanın cenazelerini savaş alanının dışına çıkarmayı başardık. Cenazelerini gözlerden uzak küçük bir korunun içine defnettik. Oğul, bir an önce kendini toparla ve başını dik tut. Devletimiz büyük bir tehdit altında ve Balkanlar da elimizden çıkmak üzere. Şu anda bize düşen görev şehitlerimizi kalbimize gömüp vazifelerimize devam etmek, topraklarımızı kanımızın son damlasına kadar savunmaktır.

Turahan Bey, acı dolu bakışlarını yere indirmiş sessizce yanında yürüyen delikanlı ile birlikte kendi çadırının önüne geldiğinde durdu ve "Oğul, şunu da bilmeni isterim ki baban ve ağan her zaman önce devlet ve millet dediler, savaş alanlarında üzerlerine savrulan kılıçlardan kaçmayı asla düşünmediler. Can yoldaşım Kutlu Bey, Harmştad'tan beri Haçlı ordularının karşısında gerilemekten bıkmış, usanmış, düşman silahlarının karşısında kaçmaktan utanır olmuştu. Kötü yaralandığı halde savaş alanından çekilmedi. Ağan ile omuz omuza vuruşarak öldüler. Onları kurtarabilmek için insanüstü bir gayret gösterdik ama düşman çok kalabalıktı ve biz bir türlü Haçlı hatlarını yarıp da zamanında yanlarına ulaşamadık. Ulaştığımızda da zaten iş işten geçmiş, baban ve ağan hakkın rahmetine kavuşmuştu. Oğul, bu günden itibaren kahramanlıkları sı-

nır boylarında bir efsane gibi anlatılan baban Kutlu Bey'in ve ağan Tur Ali Bey'in temiz isimlerini sürdürmek ve ailenizin şerefli adını daha da ileri götürmek için çok çaba göstermen gerekecek. Uzun bir yoldan geldin ve acı haberi alınca yorgunluğunu unuttun ama senin dinlenmen gerekiyor. Şimdi doğruca çadırına git, acını içine göm ve biraz uyumaya çalış. Yarın bizi çok zorlu bir cenk bekliyor. Yarın burada Haçlıları durduramazsak Edirne'ye kadar ilerlerler ve ben sonrasını düşünmek bile istemiyorum." dedi.

Sert ve keskin yüz hatları öfkeyle kasılan Turahan Bey, genç akıncı komutanına yeniden sarıldı ve geniş sırtını sevgiyle okşadı.

- Hadi oğul, soğuktan donmak üzeresin. Çadırına git ve biraz ısınıp dinlenmeye çalış.

Soracak çok sorusu olan Yörgüç Bey, Turahan Bey ardı sıra dönüp çadırına yönelince ağzını açıp da tek kelime edemedi. Dalgın bakışlarıyla dondurucu rüzgârın getirip getirip Osmanlı ordugâhının üzerine yığdığı kar savruntularına baktıktan sonra ardına döndü. Sert adımlarla çadırına doğru yürürken soğuktan buz kesmiş yanaklarından sıcak gözyaşları süzülmeye başladı.

Solgun kış güneşi çoktan batmış ve hava çok sertleşmişti ama delikanlı üşüdüğünün farkında bile değildi. Babasının ve ağasının şehit düştüğünü duyduğu an adeta gök kubbe olanca ağırlığıyla üstüne çökmüş, deli dolu akan kanı damarlarında donmuş, akmaz olmuştu.

*
* *

Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte gürlemeye başlayan Haçlı toplarının ağzından alevler fışkırmaya başladı. Türk

topçuları üzerlerine dolu gibi yağan gülle yağmuruna aldırmadan telaşsız hareketlerle yoğun ateşe ateşle karşılık vermek için toplarını hazırladılar. Kar yağışı tipi halinde yağmaya devam ederken Türk topları da gürlemeye başlayınca İzladi derbendini çevreleyen karla kaplı tepelerin altı yoğun duman bulutlarıyla kaplandı.

Gökyüzünü tutuşturan, yeri göğü karıştıran top seslerinin kesilmesini bekleyen ve Haçlı saldırısını karşılamaya hazırlanan Osmanlı kuvvetleri havada uçuşan ve başlarının üstünden geçip giden güllelere aldırmıyor, top seslerinden ürken atlarını zapt etmeye çalışıyorlardı.

Kulakları sağır eden karşılıklı top ateşi kesilince mağrur bakışlı Hunyadi Yanoş, ağır zırhlar kuşanmış süvarilerini hücuma kaldırdığı anda binlerce atın nal sesleri donmuş zeminde yankılandı.

Daha ateş kusan toplardan havaya yayılan dumanlar dağılmadan uzun mızraklarını yere yatay duruma getirerek saldırıya geçen Haçlı süvarilerini bulunduğu yamaçtan düşünceli gözlerle süzen Sultan Murad "Yüce Allah bize bu gün zafer bahşetsin" diye mırıldandıktan sonra gösterişli kılıcını kınından çıkardı.

Rumeli fatihi Türk akıncılarının komutanı Turahan Bey, yağız atını savaşçılarının önüne doğru sürdü. Ölmeye ve öldürmeye hazırlanan yoldaşlarının maneviyatlarını yükseltmek için üzengilerin üzerinde doğrularak gür bir sesle kısa bir konuşma yaptı.

- Cenk meydanlarında kılıcı elinde vuruşurken ölmeyi onur sayan, yatakta ölmekten utanan koç yiğitlerim! Bizleri Balkanlardan atabileceklerini zanneden Haçlılara burasının cehennem kapısının eşiği olduğunu gösterelim. Karşınıza denk gelen düşmanlara öyle amansızca vurun ki aylardır her savaşta onurumuzu kıran ve bizleri aşağılayan

Haçlı ordusundaki hiçbir asker bir daha güneşin doğuşunu göremesin!

Sözlerini bitirince üzerlerine doğru hızla gelen düşmanı karşılamak için kuyruğu örgülü yağız atının başını çeviren Turahan Bey'in erkek sesinden etkilenen akıncılar başlarını dikleştirdiler ve alev saçan bakışlarını yalın kılıç saldırıya geçen Haçlı askerlerine çevirdiler.

Sol kanatta yer alan Evrenuzoğlu İsa Bey'in akıncıları kar yağışından etkilenmesin diye yağlı bezlere sardıkları yaylarını ve sadaklarını açtılar.

Rüzgârda savrulan kır sakallarını demir gibi sert parmaklarıyla sıvazlayan İsa Bey, uzun mızraklı Haçlı süvarileri ok menziline girince "Süvarilerin atlarını hedef alın!" diye haykırdı. Türk okçuları yumuşak karları havaya savurarak dörtnala yol alan güçlü savaş atlarını hedef alarak yaylarının kirişlerini gerdiler.

Gergin kirişler serbest bırakılınca havada savrulan iri kar taneleriyle yarışırcasına süzülen tüylü oklar ön safta yol alan atların bedenlerine saplandı. Atları, ıslık çalarak havada uçuşan delici okların hedefi olan Haçlı süvarileri karla kaplı zemine yuvarlandılar. Arka saflarda at sürenler duramayıp kendi arkadaşlarını çiğneyip geçtiler.

Yağmur gibi yağan Türk oklarının hedefi olup devrilen ve yollarını tıkayan yaralı atlar da Haçlı süvarilerini durdurmaya yetmedi. Donmuş toprakların üzerinde yatan yaralı atlar acı acı kişniyor, can çekişen atlar ise buz tutmuş toprakları tekmeliyordu. Yaralı atları ezip geçen Haçlı süvarileri, saldırıyı yerlerinden hiç kımıldamadan sabırla bekleyen Türklerin ön saflarına ulaşınca sanki kıyamet koptu.

Sağ kanatta görevlendirilen Turahan Bey komutasında-

ki Turahanlı akıncıları ardı ardına kaybedilen üç savaşta şehit ve esir düşen yoldaşlarının öcünü almak istercesine karşılarına çıkan Haçlı süvarilerine öyle amansızca kılıç sallamaya başladılar ki bir süre sonra kılıçlarının kabzaları kandan kayganlaşmaya başladı. Acısı ve öfkesi soluduğu hava gibi içinde buz tutmuş olan genç Yörgüç Bey, uzun saplı, iki ağızlı keskin savaş baltasını hınçla sağa sola savuruyor, kanlı baltanın karşısına çıkan süvariler kanlar içinde beyaz karların içine yuvarlanıyordu.

Yerleri örten kar, Türk ve Haçlı süvarilerinin hareket kabiliyetini sınırlıyordu. Her iki taraf da aynı zorluklarla boğuşmak zorunda kaldığı halde yılmıyor ve insanüstü bir gayretle savaşmaya devam ediyorlardı.

Rüzgârda sağa sola savrulan rengârenk sancak ve bayrak denizinin ortasında, süt gibi beyaz, iri savaş atının üstünde küstah ve yüksekten bakan bakışlarıyla savaşın gidişatını izleyen Kral naibi Hunyadi Yanoş, batı sırtlarından başlattığı süvari saldırısının Türkler tarafından püskürtüldüğünü görünce ağır kalkanlar taşıyan uzun mızraklı piyadelerini savaş alanına sürdü. Sırp despotu Brankoviç'in komutasına verilen piyadelerin saldırısı başlayınca trampetlerin, gergin ve kalın derili Türk davullarının ve boruların kulakları tırmalayan seslerine büyük bir çelik şangırtısı karıştı. Sayıca çok üstün kuvvetlerle çarpışan Türklerin ön safları kalabalık ve azimli düşman kuvvetleri karşısında tutunamayıp birer birer şehit düşmeye başladılar.

Savaşın gidişatından memnun olmayan ve geniş alnında derin çizgiler beliren Sultan Murad Osmanlı ordusunun savunma hatlarını yarıp geçen Haçlı süvarileri karşısında dağılan savaş yorgunu askerlerini toparlayabilmek için uzun yeleleri rüzgârda savrulan yağız atını savaş ala-

nına sürdü. Sultan Murad'ı aralarında gören kan ve çamura bulanmış Türk savaşçıları gayretlendiler, ama nafile! Üç koldan hücuma geçen Haçlılara durmadan kılıç sallayan Türk savaşçılarının insanüstü çabaları da sayıca kalabalık Haçlıları durdurmaya yetmedi.

Öteye beriye atını süren, sonu gelmez gibi görünen düşman askerlerini ve kan kesmiş savaş alanını kaygılı bakışlarla izleyen Sultan Murad, kısa bir an düşündükten sonra kararını verdi ve atının başını çevirdikten sonra vahşi doğanın ortasındaki karla kaplı savaş alanını boydan boya kat etti. Rumeli Beylerbeyi Kasım Paşa görüş mesafesine girince Sultan Murad'ın ince bir çizgi halini almış dudakları aralandı. Tok bir sesle sırtı dönük Paşa'ya seslendi.

- Paşa, askerlerimizi İzladi derbendinin önünden Filibe ovasına doğru çekin. Yalvaç kırlarında askerlerimizi toparladıktan sonra yeni savunma hatları oluşturun. Hızlı hareket edin ve gerekli emirleri akıncı komutanlarına derhal iletin.

Kasım Paşa, Sultan Murad'ın havada kamçı gibi şaklayan buz gibi soğuk sesini duyunca ardına döndü ama son derece üzgün ve kızgın olan Sultan Murad, gösterişli kılıcı elinde çoktan savaş alanının göbeğine geri dönmüştü.

- Aydın, Umur, sultanımızı duydunuz. İsa Bey ve Turahan Bey'e ulaşın. Merkez kuvvetlerinin ardından İsa Bey, akıncılarını savaş alanından geri çekmeye başlasın. Turahan Bey ise akıncıları ile Haçlılara karşı koymaya devam etsin. Geri çekilen ordumuz Filibe ovasına inene kadar ardımızı korusun. Tez davranın. Buyruklarımı akıncı komutanlarına ulaştırın.

Rumeli beylerbeyi sözlerini bitirince Aydın ve Umur, beylerbeyini selamlayıp atlarını döndürdüler ve dörtnala

tam bir can pazarının yaşandığı savaş alanına doğru yöneldiler.

Babasını ve ağasını kaybeden Yörgüç Bey'in savaş kızıştıkça yüreğindeki kızgın ateş çakmak çakmak bakan öfkeli gözlerinde aleve dönüşmüştü. Genç akıncı karşısına çıkan Haçlı süvarilerine var gücüyle baltasını savuruyor, zırhları parçalayan keskin balta, zırh, et, kas ve kemiği kesip atıyordu.

Ön saflarda insanüstü bir enerjiyle çarpışan genç, güçlü ve öfkeli Yörgüç Bey'in etrafının sarıldığını gören Turahan Bey alışılmış soğukkanlılığını kaybetti ve kaygılı bir ses tonuyla haykırdı.

- Baysungur, Yörgüç Bey'in yardımına koşun ve delikanlıyı bu cehennemden çıkarın. Gaza yoldaşım Kutlu Bey'in geride kalan tek oğlunu da bugün kaybetmek istemiyorum.

Turahan Bey'in seslenmesiyle atını topuklayan Baysungur, savaş alanında kendisine kanlı bir yol açarak Yörgüç Bey'e ulaşmayı başardı.

Yörgüç Bey, üzerine savrulan kılıçlardan, uzun mızraklardan hafif kalkanıyla korunmaya uğraşırken, Baysungur'un korkunç bir beceriyle kullandığı kanlı kılıcı tam zamanında imdadına yetişti.

Kabzasının başına bir kurt başı oyulmuş eğri kılıcıyla Yörgüç Bey'in etrafını saran Haçlı askerlerini vurup, kırıp dağıtan Baysungur, üstü başı kan içindeki genç akıncının yanına gelince atının dizginlerini kasarak durdu ve "Yörgüç beyim; geri çekiliyoruz, beni takip et!" dedi.

Kendisine seslenen Baysungur'a ve yerlerdeki cesetlere kara öfke dolu kahverengi gözleriyle kısa bir an bakan Yörgüç Bey uykudan uyanırcasına silkindikten sonra atının başını çevirdi.